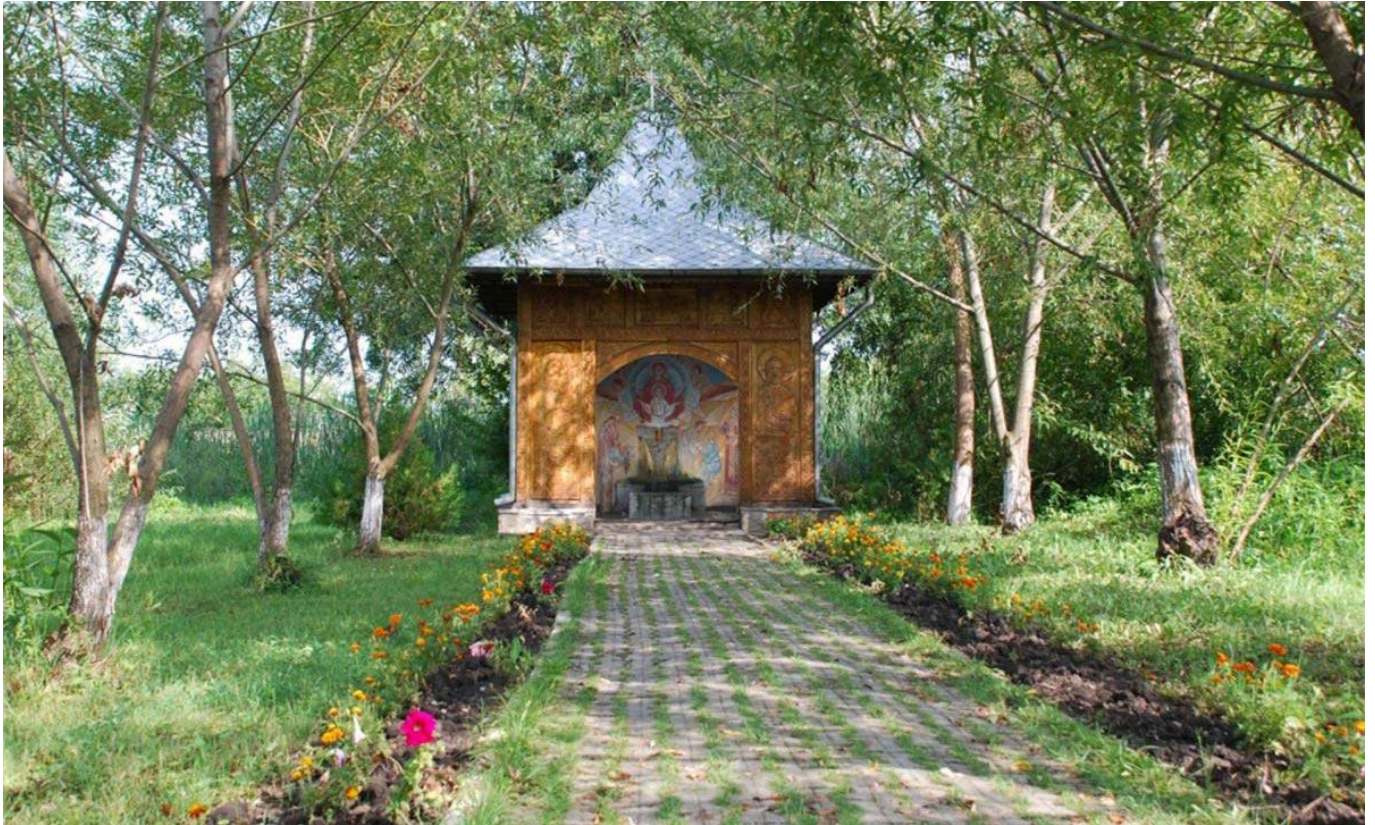

Ape și izvoare tămăduitoare din țara noastră

În vinerea din Săptămâna Luminată, creștinii ortodocși prăznuiesc Izvorul Tămăduirii. Izvoarele și fântânile au fost întotdeauna prețuite, iar atunci când la un astfel de izvor avea loc o minune, era cu mult mai cinstit. În acest mod, în conștiința oamenilor evlavioși, s-a întemeiat credința statornică în puterea vindecătoare a apelor binecuvântate. În țara noastră, Maica Domnului a făcut numeroase minuni la diferite izvoare, iar în jurul lor s-au ridicat biserici și mănăstiri care au ca hram „Izvorul Tămăduirii”.

Nu departe de Capitală, la aproximativ cinci kilometri de Ploiești, în locul scăldat în liniște de la mănăstirea prahoveană Ghighiu, cu hramul „Izvorul Tămăduirii”, este bine cunoscut de credincioși și pelerini izvorul cu apă tămăduitoare din incinta așezământului monahal. Potrivit tradiției și mărturiilor oamenilor, cei care consumă cu cre-din-ță din apa acestui izvor se vor vindeca de boli. Izvorul urcă din adâncul pământului până la supra-față, fără să aibă nevoie de pompe sau alte intervenții tehnologice.

Apa tămăduitoare a fost descoperită în anul 1817 de călugărul Agapie, care

Împreună cu patru ucenici de la Mănăstirea Cernica erau în căutarea unui loc prielnic pentru a ridica o mănăstire. Istoviți de drum, au poposit într-o poiană din Codrii Vlăsiei pentru a se odihni. Ațipind, călugărul Agapie a auzit în somn susurul unei ape, care atunci a început să izvorască din pământ, semn ce i-a adus în-credințarea că locul este binecuvântat. Izvorul care a apărut se regăsește și astăzi în curtea Mănăstirii Ghighiu, dovedindu-se a fi făcător de minuni, vindecând creștinii de multe boli și suferințe cu apa sa tămăduitoare. În cursul anilor, s-a ridicat deasupra izvorului un frumos agheasmatar. Tot la această mănăstire este cinstită și Icoana Maicii Domnului „Siriaca”, adusă din Patriarhia Antiohiei în România, în anul 1958. Vindecările săvârșite aici de-a lungul timpului arată că binefacerile Maicii Domnului se revarsă asupra mănăstirii și a pelerinilor atât prin icoana făcătoare de minuni, cât și prin apa tămăduitoare a acestui izvor, făcând din Mănăstirea Ghighiu un loc de reculegere și rugăciune binecuvântat.

Izvorul Sfântului Apostol Andrei de la Mănăstirea Dervent

La Mănăstirea Dervent din județul Constanța, protejat de un paraclis pictat cu scene din viața Sfântului Apostol Andrei, ridicat în firescul stil al vechii arhitecturi dobrogene, curge izvorul tămăduitor cu apă binecuvântată al așeză-mântului. Este considerat cel mai vechi izvor tămăduitor din țara noastră, cu o istorie legată de prezența Sfântului Apostol Andrei pe pământ dobrogean. Potrivit tradiției, Apostolul românilor a poposit de multe ori la ape curgătoare, unde s-a odihnit și s-a refăcut după drumurile grele și obositoare. O astfel de oprire a făcut-o în locul unde avea să apară în chip minunat izvorul cu apă vindecătoare de la Mănăstirea Dervent. Însetând în drumul său de propovăduire a Evangheliei, Apostolul românilor a lovit cu toiagul o piatră din care a început să curgă apă binecuvântată. Acest loc a avut un rol deosebit în lucrarea Sfântului Andrei pe aceste meleaguri, pentru că, potrivit tradiției locului, se spune că aici au fost botezați strămoșii noștri care doreau să devină creștini.

În fiecare an, la hramul Mănăstirii Dervent au participat nu numai pelerini din România, ci și din Bulgaria și Grecia, care au multă credință în puterea tămăduitoare a acestui izvor.

Izvorul tămăduitor de la Brăila

Izvorul Tămăduirii transforma, până anul acesta, orașul Brăila în loc de pelerinaj pentru credincioși sosiți din toată țara să primească agheasmă de la izvorul vindecător din oraș. În anul 1863, în timpul lucrărilor de punere a temeliei Bisericii „Buna Vestire” a comunității grecești din orașul dunărean, unul dintre ctitori a avut un vis care a dus la descoperirea acestui izvor natural, cu proprietăți vindecătoare de ziua Izvorului Tămăduirii. A fost considerat un semn divin, izvorul închizându-se într-o fântână, iar deasupra construindu-se Sfântul Altar.

Izvorul se găsește la o adâncime de 15 metri sub Sfântul Altar și este vindecător doar la praznicul închinat Maicii Domnului din Săptămâna Luminată, când apa binecuvântată izvorăște și suprafața apei fântânii ajunge până la 2 metri. Numai în această zi este deschisă fântâna și mulți bolnavi vin din toată țara să primească

apa tămăduitoare, având nădejdea și credința că se vor vindeca.

Alte ape tămăduitoare

Un alt izvor despre a cărui apă se spune că este făcătoare de minuni se află la Mănăstirea Glavacioc din județul Argeș. Firul de apă izvorăște de sub Altarul bisericii, ieșind la suprafață la poalele de-a-lui pe care este așezată mănăstirea, formând un mic lac. Prima minune s-a petrecut cu Vlad Vodă Călugărul, nepotul lui Mircea cel Bătrân, cel care a rectorit mănăstirea distrusă în timpul invaziei otomane din anul 1462. Istoria consemnează că acesta vizita adesea mănăstirea și chiar locuia aici câteva luni din an. Domnitorul suferea de o boală de stomac, dar, bând apă de la izvor, s-a vindecat neputința lui. Ca recunoștință, Glavaciocul a fost folosit ca reședință domnească, unde noul ctitor va fi și înmormântat în luna septembrie a anului 1495. Credincioșii și pelerinii care vin la mănăstire în căutarea unei clipe de liniște coboară și la „sfânta fântână cu apă pururea curgătoare și de minuni făcătoare”, așa cum dă mărturie peste veacuri vechea pisanie a locașului.

În monografia județului Romanați din anul 1923 se menționează legenda care povestește că Matei Basarab s-a vindecat cu apa izvorului de la Mănăstirea Brâncoveni din Olt. Într-o zi, pe când culegea flori, domnitorul s-a murdărit de pământ. A căutat o apă, s-a spălat, iar când s-a șters cu batista, a observat că bubele pe care le avea de multă vreme pe mâini și pe care nici un medic nu reușise să i le vindece s-au vindecat ca prin minune. S-a spălat apoi pe tot corpul și a scăpat de o boală de piele cumplită. În urma vindecării, Matei Basarab a refăcut Mănăstirea Brâncoveni.

În țara noastră există mult mai multe izvoare tămăduitoare în jurul cărora, cu prilejul acestui praznic, mii de creștini veneau să se împărtășească din binefacerile apei sfințite. Amintim izvorul de la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus și izvorul cu apă vindecătoare de la Mănăstirea Horăcioara din județul Neamț, despre care se spune că alungă seceta. Aici avea loc cea mai cunoscută procesiune din zona Neamțului.

ziarullumina.ro